

باروخ

از مجموعه کتابهای آپوکریفا

گذری بر تاریخ مابین

عهد قدیم و عهد جدید

کاری از کانون راه حیات

مترجم: داود کاظمیان

معرفی

از باروخ در کتاب ارمیا به عنوان منشی وی یاد شده و در ترجمه‌های فارسی کتاب مقدس به نام باروک ترجمه شده است. کتاب باروخ از دو بخش تشکیل شده است.

در بخش اول (۱: ۱ تا ۳: ۸) باروخ نامه‌ای را با صدای بلند در مقابل مردمی می‌خواند که همراه با یکنیا پادشاه یهودا، در بابل در تبعید بسر می‌برند. مردم پس از خواندن نامه، شروع به گریستن، روزه گرفتن، و دعا کرده و در همان حال، مبلغی پول نیز برای ارسال به معبد اورشلیم جمع آوری می‌کنند. ارسال هدایا به همراه تقاضا جهت دعا برای نبوکدنصر و پسرش است تا تبعید در تحت پادشاهی آنها در صلح و آرامش سپری شود.

در بخش دوم کتاب (۳: ۹ تا ۵: ۹) متن نامه از دو شعر تشکیل می‌شود؛ در اولین شعر فراگیری حکمت به قوم خداوند توصیه می‌شود و در دیگری، آنها را تشویق می‌کند که تا فرا رسیدن نجات خداوند صبر و بردباری داشته باشند.

نویسنده

این کتاب منسوب به باروک پسر نیریا است. وی منشی و از یاران ارمیای نبی و از کسانی بود که در دربار صدقیا پادشاه یهودا خدمت می‌کرد. وی مسئول نوشتن نبوت‌های ارمیا و خواندن آنها برای قوم بود. اما تفاوت‌های مشهود در سبک نوشتاری آن با سایر مطالب موجود در کتاب ارمیا، باعث شده تا استادان الهیات به باروخ به عنوان نویسنده این کتاب با دیده شک و تردید نگاه کنند. همچنین تفاوت کاملاً مشهود در سبک نگارش بخش اول و بخش دوم نیز بر این تردید افزوده است که آیا هر دو بخش توسط یک نفر یا بیش از یک نفر نوشته است.

جمع بندی

نسخه عبری کتاب باروخ موجود نیست، اما در ترجمه یونانی شامل پنج فصل و در ترجمه لاتینی ۷ لگات، نامه ارمیا نیز به عنوان فصل ششم کتاب باروخ به آن اضافه شده است.

این کتاب در دوران تبعید در بابل و در حدود قرن ششم قبل از میلاد نوشته

شده است، البته تاریخ دقیقی نمی‌توان برای نگارش آن در نظر گرفت. باروخ کتابی متشکل از وقایع تاریخی به همراه شعر است و به نظر می‌رسد که باروخ به قوم خدا می‌گوید بلاهایی که به آن گرفتار شده‌اند بخاطر گناهان ایشان بوده است و این زمینه در سراسر این کتاب نیز به چشم می‌خورد. کتاب باروخ پیام روشنی برای مردمی دارد که در مرکز مصیبت و مشکلات قرار دارند و این خارج از دنیای مدرن امروز ما نیست.

نوشته‌ای از بابل

۱ این کتاب توسط باروخ^۱ پسر نیریا، پسر معسیا، پسر صدقیا، پسر حسدیا، پسر حلقیا در بابل به رشته تحریر درآمده است. ۲ این کتاب در روز هفتم ماه از پنجمین سالی نوشته شد که کلدانیان اورشلیم را تصرف و آنرا به آتش کشیده و ویران ساختند.

۳ باروخ محتوا و مضمون این کتاب را با صدای بلند در حضور یکنیا، پسر یهوایقیم، پادشاه یهودیه و در حضور تمام کسانی خواند که برای شنیدن آن آمده بودند. ۴ او این کتاب را در حضور صاحبان قدرت، پسران مقامات درباری، بزرگان قوم، و تمامی مردم از جایگاه کوچک و بزرگ، و برای تمام کسانی خواند که در کنار رودخانه سود در بابل زندگی می‌کردند. ۵ آنها گریستند، روزه گرفتند، و در حضور خداوند دعا کردند. ۶ آنها از هر کسی که توان پرداخت داشت پول جمع آوری کردند، ۷ و آنرا برای یهوایقیم کاهن، پسر حلقیا و نوه شالوم و همچنین برای سایر کاهنان، و برای تمام کسانی فرستادند که با یهوایقیم در اورشلیم زندگی می‌کردند. ۸ باروخ در طی همان زمان، و در دهم ماه سیوان^۲ لوازم خانه خدا را که از معبد برداشته شده بود به یهودا باز گرداند، این لوازم بر اساس سفارش پادشاه یهودیه، صدقیا، پسر یوشیا و از نقره ساخته شده بود. ۹ این اتفاقات پس از آن رخ داد که نبوکدنصر پادشاه بابل، یکنیا پادشاه یهودیه را با مقامات درباری، زندانیان و دولتمردان و به همراه سایر مردمان آن سرزمین، از اورشلیم جهت تبعید به بابل آورد.

پاسخ به اورشلیم

۱۰ و مردم در تبعید گفتند:

برای آنها پول می‌فرستیم. با این پول قربانیهای سوختنی و قربانی‌های گناه، و هر آنچه را که نیاز است بخريد. بُخُور و آرد نیز بخريد و آنها را بر روی مذبح به خداوند خدای ما تقدیم کنید.

۱۱ برای طول عمر و بقای سلطنت نبوکدنصر پادشاه بابل و پسرش بلشصر دعا کنید تا روز آنها بر زمین همانند روزهای بهشت باشد. ۱۲ و خداوند به

۱ - نام باروخ در ترجمه‌های کتاب مقدس به باروک ترجمه شده است.

۲ - به سریانی، روز دهم نیسان، حدودا بین سوم تا پنجم اریبهشت ماه.

ما قوت و دید بصیرت دهد تا در تحت حفاظت نبوکدنصر پادشاه و پسرش بلشصر زندگی کرده و روزهای بیشماری آنها را خدمت و نزد ایشان مورد توجه قرار بگیریم.

۱۳ برای ما در حضور خداوند خدای ما دعا کنید زیرا بر علیه خداوند خدای خود گناه کرده‌ایم. و حتی تا به امروز، خشم و غضب خداوند از ما برنگشته است. ۱۴ پس این دست نوشته را که برای شما می‌فرستیم با صدای بلند در خانه خداوند و در هر نوع جشن و مراسم تعیین شده مذهبی، برای عموم بخوانید.

اعتراف به گناهان

۱۵ شما باید بگویید:

عدالت تنها برازنده خداوند متعال است، اما امروز همه ما و همه اهالی یهودا و شرمسار هستیم، هر کسی که در اورشلیم زندگی می‌کند شرم‌منده است، ۱۶ حکمرانان ما، مقامات دولتی، کاهنان، انبیاء، و حتی نیاکان ما امروز سرافکنده و شرمسار هستند ۱۷ زیرا همه بر علیه خداوند گناه کرده‌اند. ۱۸ ما از دستورات خداوند سرپیچی کرده‌ایم، ما به صدای خداوند خدای خود گوش ندادیم که می‌گفت، فرامینی را که به شما داده‌ام حفظ کنید. ۱۹ از روزی که خداوند اجداد ما را از سرزمین مصر بیرون آورد، تا به امروز، ما با نادیده گرفتن صدای خداوند خدای خود، بی وقفه از او سرپیچی کرده‌ایم. ۲۰ از اینرو، تا به امروز بلاهای وحشتناکی بر سر ما آمده است، حتی وقتی که خداوند نیاکان ما را از مصر بیرون می‌آورد تا آنها را به سرزمینی ببرد که در آن شیر و عسل جاری بود، لعنتی را که در آن زمان از طریق خادم خود موسی اعلام کرد امروز گریبان ما را گرفته است. ۲۱ اما با وجود این، ما به سخنان خداوند خدای خود که از طریق پیامبران برای ما می‌فرستاد گوش فرا ندادیم. ۲۲ همه ما به دنبال امیال شرورانه قلبهای خود رفتیم، خدایان بیگانه را خدمت کرده و در حضور خداوند خدای خود، دست به کارهای بسیار بدی زدیم.

۲ بین ترتیب خداوند هر آنچه را که بر علیه ما گفته بود، بر علیه قضات، مقامات ارشد و حاکمان اسرائیل، و هر شخصی که در اسرائیل یا یهودا زندگی می‌کرد، به مرحله اجرا درآورد. ۲ هر آنچه را که خداوند بر

اساس قوانین ذکر شده در تورات موسی بر سر اورشلیم آورد، در هیچ نقطه دیگری در زیر این آسمان انجام نداده بود. ۳ برخی از ما گوشت دختران و پسران خود را خوردیم. ۴ خداوند ما را دست بسته تسلیم سایر ملل کرد تا نمونه و سرمشقی برای حکومت‌های اطراف خود باشیم، او ما را در میان مللی که پراکنده ساخته بود اسباب توهین و تمسخر کرد. ۵ ما جای اینکه فاتح باشیم، مغلوب شده بودیم؛ زیرا با نادیده گرفتن صدای او، علیه خداوند خدای خود گناه کردیم. ۶ عدالت تنها برازنده خداوند خدای ماست، اما تا به امروز همه ما و همه نیاکان ما شرمسار هستیم. ۷ تمام بلاهای وحشتناکی را که خداوند از آن سخن گفته بود بر سر ما آمده است. ۸ اما ما نزد خداوند تضرع نکردیم، و هیچ کدام از ما از راههای شریرانه قلب خود بازگشت نکرد. ۹ به همین دلیل، خداوند بر اعمال شریرانه ما نگاه کرد و این روز را بر ما آورد. خداوند در مورد هر دستوری که به ما داده بود تا آنرا انجام دهیم به عدالت عمل کرد. ۱۰ اما ما به صدای خداوند گوش نکردیم و در مسیر فرمان‌هایی که خداوند به ما داده بود، قدم برنداشتیم.

دعا برای رهایی

۱۱ اینک ای خداوند خدای اسرائیل، تو که با دست زور آور، و با کارهای شگفت‌انگیز و معجزات، و با قدرت عظیم و بازوی بلند خود، قوم برگزیده خود را از مصر بیرون آوردی؛ و نام خود را تا به امروز پُر آوازه ساختی، ما گناه کرده‌ایم.

۱۲ ای خداوند خدای ما، ما گناه کرده‌ایم. ما خدا شناس بودیم. ما تمام قوانین و فرامین تو را شکستیم. ۱۳ خشم خود را از ما برگردان، چون تنها تعدادی از ما در میان اقوامی باقی مانده‌ایم که تو ما را در میان آنها پراکنده ساختی. ۱۴ ای خداوند به دعا و درخواست ما گوش فرا بده. بخاطر خودت، ما را نجات بده و در بین آنانی که ما را به تبعید آورده‌اند مورد لطف و توجه قرار بده. ۱۵ آنگاه تمام ساکنان زمین خواهند دانست که تو خداوند خدای ما هستی، زیرا اسرائیل و فرزندانش حامل نام تو هستند.

۱۶ ای خداوند، از مکان مقدس خود به ما نگاه کرده و در مورد ما فکر کن. ای خداوند گوش خود را به ما بسپار و صدای ما را بشنو. ۱۷ ای خداوند چشمان خود را بگشا و ما را ببین. مطمئناً مردگانی که در گور هستند، و آنهایی که روح از بدنشان جدا شده است دیگر نمی‌توانند جلال و عدالت

خدا را بسرایند! ۱۸ اما ای خداوند، کسی که رنجیده است، کسی که ضعیف و خمیده شده است، کسی که چشمانش بی رمق و روحش گرسنه و مشتاق است، چنین شخصی می‌تواند جلال و عدالت تو را بسراید.

۱۹ ای خداوند، خدای ما، دعای ما برای رحمت بر اساس اعمال صالحانه نیاکان و حکمرانان ما نیست. ۲۰ تو دقیقاً همانطور که از طریق انبیای خمتگزار خود گفته بودی، خشم و غضب خود را بر ما فرو ریختی. تو گفتی: ۲۱ خداوند می‌گوید؛ شانه‌های خود را خم کرده و به پادشاه بابل خدمت کنید، ولی سپس در سرزمینی که به اجداد شما داده‌ام، اقامت خواهید کرد. ۲۲ اما اگر در هنگام خدمت به پادشاه بابل، به صدای خداوند گوش ندهید، ۲۳ صدای شادی و خوشحالی و مراسم عروسی در شهر یهودیه و اطراف اورشلیم دیگر هرگز شنیده نخواهد شد. و تمامی سرزمین شما بی حاصل و خالی از حیات خواهد شد.

۲۴ اما ما در هنگام خدمت به پادشاه بابل، به صدای تو گوش ندادیم، از اینرو تو نیز هر آنچه را که از طریق انبیای خدمتگزار خود گفته بودی، به عمل آوردی. استخوانهای حاکمان و نیاکان ما از قبرهایشان بیرون آورده شد. ۲۵ نگاه کن، استخوان‌های آنها به بیرون انداخته شده و در گرمای روز و سرمای شب رها شده‌اند. آنها به مرگ وحشت انگیز و توسط قطعی، شمشیر و تبعید جان دادند. ۲۶ به دلیل شرارت خاندان اسرائیل و یهودا، معبد خود را که نام تو بر آن بود به روزی انداختی که امروز هست.

امید احیای مجدد

۲۷ با این حال ای خداوند، خدای ما، تو نسبت به ما بر اساس رحمت و محبت عظیم خود، عمل کردی، ۲۸ درست همانطور که از طریق خادم خود موسی در روزی که به او دستور دادی تا قوانین تو را در حضور اسرائیلیها بنویسد.

تو چنین گفتی:

۲۹ اگر به سخنان من گوش ندهید، این جمعیت زیاد و پر جنب و جوش قطعاً به جمعیت کوچکی در میان مللی تبدیل خواهد شد که من آنها را در بینشان پراکنده خواهم کرد. ۳۰ هر چند می‌دانم که آنها به سخنان من گوش نمی‌دهند، زیرا آنها سرکش هستند. اما وقتی در سرزمین اسارت باشند، قلب خود را تغییر خواهند داد. ۳۱ آنگاه خواهند دانست که من خداوند خدای آنها

هستم و سپس به آنها یک قلب گوشتین و یک گوش شنوا خواهم داد. ۳۲ آنها در سرزمین تبعید، مرا ستایش خواهند کرد، و نام مرا بیاد خواهند آورد. ۳۳ آنها از سرکشی و اعمال شریرانه خود روی بر خواهند گرداند، زیرا به یاد خواهند آورد که بر سر نیاکان آنها که در حضور خداوند گناه کرده بود چه اتفاقی افتاد. ۳۴ من آنها را به سرزمینی باز خواهم گرداند که به اجداد ایشان، ابراهیم، اسحاق و یعقوب وعده داده بودم و ایشان بر آن سرزمین حکمرانی خواهند کرد. و جمعیت ایشان را فراوان ساخته و دیگر هرگز کم نخواهند شد. ۳۵ با آنها یک عهد ابدی خواهم بست، که من همواره خدای ایشان و آنها نیز قوم من باشند. من هرگز قوم اسرائیل را از سرزمینی که به آنها داده‌ام، جدا نخواهم کرد.

۳ ۱ ای خداوند قادر متعال، خدای اسرائیل، این یک جان کوفته و یک روح درمانده است که در نزد تو فریاد می‌کند. ۲ ای خداوند گوش فرا بده، و رحم کن؛ زیرا ما در حضور تو گناه کرده‌ایم. ۳ تو در تمامی ایام، خداوند تخت نشین هستی، و ما در تمامی ایام در حال نابود شدن هستیم. ۴ خداوند خدای قادر مطلق، خدای اسرائیل، اینک به دعای آنانی گوش کن که در اسرائیل مرده‌اند و به دعای فرزندان آنهایی که دائماً در حضور تو گناه کرده‌اند و به سخنان خدای خود گوش نداده‌اند و چنین بلاهای هولناکی بر سر ما آمده است. ۵ اعمال نادرست نیاکان ما را بیاد نیآور، بلکه قدرت و نام خود را در این زمان بیاد آور. ۶ زیرا تو خداوند خدای ما هستی و ما تو را پرستش می‌کنیم. ۷ تو نام و احترام خود را در قلب ما نشانده‌ای از اینرو ما نام تو را می‌خوانیم. ما در این سرزمین دور افتاده از خانه خود، تو را ستایش می‌کنیم، زیرا ما همه اعمال نادرست پدرانمان را که در حضور تو گناه کرده‌اند، از دل‌های خود بیرون رانده‌ایم. ۸ امروز ما از وطن خود دور افتاده‌ایم، در سرزمینی که تو ما را در آن پراکنده ساختی، برای تمسخر شدن، لعنت شدن و دادن تاوان تمام اعمال نادرست نیاکان ما که خداوند خدای ما را ترک کردند.

ستایش حکمت

۹ ای اسرائیل، قوانین زندگی را بشنو.
به دقت گوش کن، آنگاه حکمت را خواهی شناخت.

- ۱۰ ای اسرائیل چرا به این روز افتاده‌ای، چرا در سرزمین دشمن هستی؟
چرا در سرزمین دشمن به ایام پیری می‌رسی؟
- ۱۱ به شباهت مردگان شده‌ای،
و از افرادی به حساب می‌آیی،
که آنها را از قیل مرده بشمار آورده‌اند.
- ۱۲ زیرا تو چشمه‌ای را ترک کرده‌ای،
که از آن حکمت می‌جوشد.
- ۱۳ اگر تو در راههای خداوند قدم بر می‌داشتی،
تا ابد در صلح و آرامش زندگی می‌کردی.
- ۱۴ فرا بگیر، که در کجا حکمت، قوت، و فهم هست،
تا در همان حال بدانی که،
طول عمر، زندگی، خرد،^۱ و آرامی در کجاست.
- ۱۵ چه کسی جایگاه حکمت را یافته است،
و چه کسی به گنجینه‌های آن دسترسی پیدا کرده است؟
- ۱۶ کجا هستند مقامات و دولتمردان ملل،
و آنهایی که حیوانات وحشی را بر روی زمین رام می‌کنند؟
- ۱۷ کجا هستند آنهایی که پرندگان آسمان را به دام می‌اندازند،
و آنهایی که طلا و نقره ذخیره می‌کنند، و مردم به آنها اعتماد می‌کنند؟
تلاش آنها برای دارایی بیشتر، هرگز به پایان نمی‌رسد.
- ۱۸ کجا هستند آنهایی که با اشتیاق و ظرافت بر نقره قلم می‌زنند،
هیچ اثری از اعمال دست آنها وجود ندارد.
- ۱۹ همه آنها از صحنه روزگار محو شده و به گور^۲ فرو رفته‌اند،
و افراد دیگری جای آنها را گرفته‌اند.
- ۲۰ نسل جدید نور حیات را تجربه کرده،
و بر روی زمین زندگی می‌کند،
اما آنها نیز طریق حکمت را نمی‌شناسند.
- ۲۱ آنها راههای او را نشناخته و او را درک نمی‌کنند،
فرزندان آنها نیز به همین منوال عمل می‌کنند.

۲ - به قعر جهنم فرو رفته‌اند.

۳ - به خادم خود.

- ۲۲ در کنعان چیزی از او نشنیده‌اند،
و در تیمان نیز او را ندیده‌اند.
- ۲۳ فرزند هاجر، که به دنبال کسب معرفت دنیوی بود،
بازرگانان مران و تیمان،
داستان سرایان، و جویندگان دانش،
هیچکدام از آنها نه تنها طریق حکمت را نشناختند،
بلکه با کوچکترین مسیرهای او نیز آشنا نیستند.
- ۲۴ اسرائیل، چه عظیم است خانه خداوند،
و چه وسیع است دامنه قلمرو خداوند!
۲۵ نه تنها وسیع است بلکه انتهایی نیز ندارد،
مرتفع و غیر قابل قیاس است؛
۲۶ در آنجا غولهایی با جثه عظیم به دنیا آمده‌اند!
یکی از مشهورترین آنها،
از ابتدای عالم وجود داشته،
کسی که بسیار بزرگ و ماهر در جنگ است.
- ۲۷ خداوند حتی آنها را نیز برنگزیده،
تا به ایشان طریق راستین حکمت را نشان دهد.
- ۲۸ از اینرو آنها نیز بخاطر عدم حکمت نابود شدند،
آنها بخاطر سهل انگاری خودشان، نابود شدند.
- ۲۹ چه کسی برای کسب حکمت، به آسمان صعود کرده است،
و آنرا از ورای ابرها به پایین آورده است؟
۳۰ چه کسی برای یافتن او به آنسوی دریاها رفته است،
و چه کسی آنرا به بهای طلا بدست آورده است؟
- ۳۱ هیچ کس جاده‌ای را که او از آن می‌رود نمی‌شناسد،
راهی که او در آن سفر می‌کند حتی به فکر کسی نمی‌رسد.
- ۳۲ اما کسی که همه چیز را می‌داند،
او را می‌شناسد؛
خداوند او را با دانش خود پیدا کرده است؛
کسی که زمین را تا ابدیت بوجود آورده است،
و آنرا از چهار پایان پُر کرده است؛
۳۳ کسی که نور را فرستاد،

و آنرا درخشان ساخت.
 کسی که آنرا فرا می‌خواند،
 و آن لرزان از او اطاعت می‌کند.
 ۳۴ ستاره‌ها در مکانهایی که برایشان تعیین شده درخشان و خوشحال هستند.
 خداوند آنها را می‌خواند،
 و ستارگان می‌گویند، ما اینجا هستیم.
 آنها شادمانه برای خالق خود می‌درخشند.
 ۳۵ او خداوند ماست،
 و هیچ کس دیگری با او قابل مقایسه نیست.
 ۳۶ خداوند مکشوف کننده تمامی راههای حکمت است،
 و آنرا به فرزند خود^۳ یعقوب داده است،
 به اسرائیل، که او را دوست می‌دارد.
 ۳۷ بعد از آن، حکمت بر روی زمین پدیدار شد،
 و در میان انسانها زندگی کرد.

۴ ۱ حکمت همانا فرامین مکتوب خداوند است،
 توراتی که تا ابد باقی و پایدار است؛
 هر کسی که به حکمت بپیوندد، حیات خواهد یافت،
 اما آنانی که او را ترک کنند، خواهند مُرد.
 ۲ ای یعقوب، باز گرد و حکمت را دریاب.
 در نوری که از او منعکس می‌شود قدم بردار.
 ۳ فقط نسبت به او ابراز احترام کن،
 و مزایای خود را به ملل بیگانه نده؛
 ۴ ای اسرائیل، ما کامیاب و کامروا هستیم،
 زیرا می‌دانیم،
 چه چیزی خداوند را خشنود می‌سازد.

اشعار تسلی بخش

۵ ای قوم من، آسوده باشید،

ای شما که میراث اسرائیل هستید!
 ۶ شما برای نابودی کامل،
 به سایر ملل فروخته نشده‌اید؛
 اما شما به دست دشمنان خود تسلیم شده‌اید،
 زیرا خشم خداوند را برانگیختید.
 ۷ شما وقتی قربانیهای خود را تقدیم دیوها کردید نه خدا،
 خالق خود را، مایوس کردید.
 ۸ شما خدای ابدی را فراموش کردید،
 خدایی که شما را بر پا ساخت؛
 و شما سبب درد و رنج اورشلیم شدید،
 شهری که شما را پرورش داده بود.
 ۹ اورشلیم غضب خداوند را دید،
 که بر شما نازل می‌شود، و گفت:
 همسایگان صهیون گوش کنید!
 خداوند ماتمی عظیم بر من فرود آورده است.
 ۱۰ من دختران و پسران خود را دیدم،
 که بر اساس عملکرد خداوند ابدی،
 به اسارت برده می‌شوند،
 ۱۱ من آنها را با شادمانی پرورش دادم،
 اما آنها را با اشک و ماتم روانه کردم.
 ۱۲ هیچ یک از شما بر حال من شادی نکند،
 بیهوای که توسط بسیاری از شما، رها شده است.
 فرزندان من احکام خداوند را نادیده گرفتند،
 من بخاطر گناهان آنهاست،
 که امروز کاملاً تنها و غریب هستم.
 ۱۳ آنها خواست و اراده خداوند را نفهمیدند،
 آنها در راه فرامین خداوند قدم بر نداشتند،
 آنها حتی در راه عدالت خداوند، که به ایشان تعلیم داده بود،
 گامی برنداشتند.
 ۱۴ همسایگان صهیون بیاوید!
 رنج تبعید پسران و دختران مرا بیاد آورید،

که آن واحد ابدی بر سر آنها فرود آورد.

۱۵ خداوند ملتی را از راه بسیار دور بر علیه آنها شوراند،
ملتی که بی شرم بودند،
و به زبانی عجیب و بیگانه صحبت می‌کردند،
نه احترامی برای سالخورده‌گان قائل بودند،
و نه ترحمی نسبت به کودکان داشتند.

۱۶ آنها پسران عزیز و دل‌بند زنان بیوه را با خود بردند،
و آنها را تنها و محروم از دخترانش گذاشتند.

۱۷ اما من چطور می‌توانم به کمک شما بیایم؟

۱۸ آن کسی که این بلاهای هولناک را بر سر شما آورده است،
می‌تواند شما را نیز از چنگ دشمنانتان نجات دهد.

۱۹ بروید، ای فرزندان بروید،
زیرا من ویران و متروک به حال خود رها شده‌ام.

۲۰ من ردای صلح را از تن بدر آورده‌ام،
و پلاس^۱ ماتم و اندوه پوشیده‌ام.

و تمام روزهای خود را نزد آن واحد ابدی،
نالاه کرده و فریاد می‌زنم؛

۲۱ فرزندان من آسوده و شجاع باشید! نزد خداوند فریاد بزنید!
خداوند شما را از چنگ و سلطه دشمنانتان رهایی خواهد داد.

۲۲ من برای رستگاری و نجات شما،
امید خود را بر آن واحد ابدی قرار داده‌ام،
و آن قدوس، به من شادی عطا کرده است،
زیرا تنها نجات دهنده ابدی شما،
بزودی بر شما رحم خواهد کرد.

۲۳ من شما را با شیون و زاری راهی کردم،
اما خداوند با خوشی و شادی،
شما را برای همیشه به نزد من باز خواهد آورد.

۲۴ همانطور که همسایگان صهیون،
به تبعید رفتن شما را دیدند،

هم آنها نیز نجات شما توسط خدا را خواهند دید؛
 نجاتی که با تمام شکوه و جلال آن واحد ابدی بر شما ارزانی خواهد شد.
 ۲۵ ای فرزندان، خشم خداوند را که بر شما نازل شده است،
 با بردباری تحمل کنید؛
 دشمن، شما را شکار و به زیر انداخته است،
 اما شما به زودی نابودی آنها را خواهید دید.
 و پای خود را بر گردن آنها خواهید گذاشت.
 ۲۶ فرزندان عزیز و ناز پروده من،
 در جاده‌های سنگلاخی و ناهموار قدم گذاشته‌اند؛
 آنها درست مثل یک گله، شکار شده،
 و توسط دشمنان ربوده شدند.
 ۲۷ ای فرزندان، شجاع و آسوده باشید!
 نزد خداوند فریاد برآورید،
 آن کسی که این بلا را بر شما نازل کرد،
 شما را نیز بخاطر خواهد آورد.
 ۲۸ درست همانطور که نقشه می‌کشیدید،
 تا از خداوند دور شوید،
 وقتی بازگردید، ده بار بیشتر سعی خواهید کرد،
 تا او را بیابید.
 ۲۹ آن کسی که این بلاهای هولناک را بر سر شما آورد،
 نه تنها شما را رهایی خواهد داد،
 بلکه شادی و کامیابی ابدی نیز همراه آن خواهد بود.

تسلی برای اورشلیم

۳۰ اورشلیم آسوده باشد!
 آن کسی که نام تو را انتخاب کرد،
 تو را تسلی خواهد داد.
 ۳۱ مصیبت دامن آنهایی را خواهد گرفت،
 که با تو بد رفتاری کرده، و سقوط تو را جشن گرفتند.
 ۳۲ مصیبت و بلا بر شهرهایی نازل خواهد شد،
 که جوانان تو را به بردگی بردند.

مصیبت و بلا بر شهرهایی نازل خواهد شد،
 که فرزندان تو را در خود جای دادند.
 ۳۳ درست همانطور که دشمنانت سقوط تو را جشن گرفتند،
 و از بدبختی و ماتم تو شادی کردند،
 به همین شکل از متروک شدن خود،
 دچار اندوه و رنج خواهند شد.
 ۳۴ من غرور او را از داشتن جمعیت فراوان،
 به کناری خواهم زد،
 و تکبر او را به غم و ماتم تبدیل خواهم کرد.
 ۳۵ آن واحد ابدی، برای روزهای بسیار،
 بر سر او آتش فرو خواهد ریخت.
 و برای مدت زمان بسیار طولانی،
 دیوها در آن مسکن خواهند کرد.
 ۳۶ ای اورشلیم، به شرق و به ایام خوش و مسرت باری نگاه کن،
 که از طرف خداوند می‌آید.
 ۳۷ فرزندانی را که تو راهی کرده بودی،
 اینک باز می‌گردند.
 تنها به کلام آن قدوس یگانه،
 آنها از شرق و غرب می‌آیند،
 و در جلال خداوند شادمان هستند.

۵

۱ ای اورشلیم، لباس عزا و ماتم
 و ظلم و ستم را از تن بیرون آور!
 و شکوه و عزت جلال خداوند را برای همیشه بپوش.
 ۲ ردای عدالتی را که از جانب خداوند می‌آید،
 همانند ردایی به دور خود بپوشان،
 و جلال آن یگانه ابدی را،
 همانند تاج بر سر خود بگذار.
 ۳ خداوند درخشش تو را در هر نقطه‌ای،
 در زیر این آسمان نشان خواهد داد.

۴ خداوند به تو اسمی تازه خواهد داد،
که تا ابد به این نام خوانده شوی:

صلحی که از عدالت می‌آید؛
احترامی که از حرمت خداوند می‌آید!
۵ ای اورشلیم، برخیز!

و بر فراز بلندیها بایست و به شرق نگاه کن!
ببین که فرزندان از شرق تا غرب،
فقط به کلام قدوس یگانه،
بدور هم جمع شده‌اند؛

و از اینکه خداوند آنها را بیاد آورده است،
شادمان هستند.

۶ آنها با پای خودشان از نزد تو رفتند،
آنها بوسیله دشمنان از اینجا رانده شدند،
اما خداوند آنها را به نزد تو باز خواهد گرداند،
در شکوه و جلال،

و به عنوان یک سلسله سلطنتی، باز خواهند گشت.

۷ خداوند به هر کوه بلند و هر تپه ماندگار فرمان داده است،
تا هموار و مسطح شوند،

و دره‌ها کاملاً پُر و هم سطح زمین شوند،
تا باشد که اسرائیل در امنیت کامل،

و در جلال خداوند قدم بردارد.

۸ جنگلها و هر درخت معطر،
به فرمان خدا،

بر اسرائیل سایه می‌گسترانند.

۹ خداوند اسرائیل را در نوری که از درخشش جلال اوست،
و در رحمت و عدالتی که از او سرچشمه می‌گیرد،
با شادمانی هدایت خواهد کرد.